

Junior Lovas Nemzet

IV. évfolyam 10. szám. 2021. október

MI LEGYEK, HA
NAGY LESZEK?

LOVAGLÁS

RAJZPÁLYÁZAT

JÁTÉKOK

TARTALOM

*Ha megtetszik valamelyik cikk,
kattints rá!*

*Ha vissza szeretnél jönni ide,
akkor kattints a házikóra!*

Vagy nyomtasd ki! Színezz, vágj, játszz!

**Havi
tippek**
4

VILÁGRÁRÓ
5

**Lovak és
más állatok**
6

**STRESSZ
ESETÉN**
8

**Facebook
oldalunk**

Öko-lovi
11

Egészségház
Mi baja a
lovamnak?
12

LOVAGLÁS

13

**Kérdezz-
felelek!**
Legyen kérdésed a
lovakról!
15

**Akadémista
szemlélet**
16

*Mi legyek,
ha nagy
leszek?*
18

**Találós
kérdések**
26

Lószínek

27

SZABADIDOMÍTÁS

29

Meseház

31

Junior mese

33

Színező

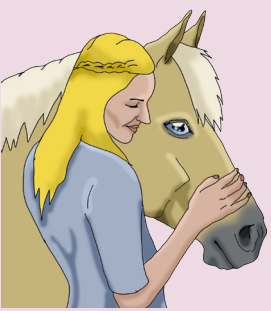
36

Képregény

37

Nyelvlecke

39

LOVAK A TERMÉSZETBEN

41

Játéksarok

42

Kreatív kuckó

43

Rajzpályázat

44

IMPRESSZUM

46

Ebben a rovatban összegyűjtünk nektek néhány tanácsot, amit érdemes megfontolni.

Október

Gumi- vagy bőrcsizma?

Októbertől az időjárás inkább esősre, nedvesebb-re fordul. Ezért nem árt beszerezni egy gumicsizmát a beázások ellen!

Ha már a lábad elérte a végleges méretét, érdemes bőrcsizmát beszerezni. De azokra sokkal jobban kell vigyázni!

Tipp a bőrcsizmához

Ahhoz, hogy a bőrcsizmád vízhatlan legyen, rendszeresen kell ápolnod. Szappannal a szennyeződést eltávolítani, bőrzsírral szárazon lekenni, és a vizesebb napokra vízlepergető sprével befújni. Így hosszantartó csizmád lesz!

Van saját tipped?

Küldd el **INSTÁN** az ötletedet nekünk!
[juniorlovasnemzet](https://www.instagram.com/juniorlovasnemzet)

A Magyar Patkolókovácsok Egyesülete (MAPE) szeptember 25-én tartott közgyűlést Szilvásváradon.

Tudtad?

A MAPE biztosítja a szakmai minőséget. Az egyesület tagjai szakképzéssel rendelkeznek és rendszeresen járnak továbbképzésekre, hogy neves külföldi előadóktól is tanulhassanak.

Üzenet nektek

Magyar Dorottya, a MAPE szóvivője a következőt üzent nektek:

„A lovatok legjobb barátja (rajtatok kívül) az állatorvosa és a patkolókovácsa. Ne sajnáljátok az időt, pénzt és a fáradságot, hogy megtaláljátok a számára tökéletes szakembereket! A ló egészsége és jólléte legyen a kapcsolatotok alapja.”

Sandra de Wilde, holland patkolókovács hölgy pedig így üzent:

„Kovácsnak lenni kemény munka. A legfontosabb, hogy szeresd a lovakat. Ha tényleg szeretnéd ezt csinálni, csak hajrá! Akárki, akármit mond a nehézségeiről.”

A kutya táplálkozása

Ahogy már tudjuk, a kutya a farkas mint ragadozó állat leszármazottja, ebből következően elsősorban állati eredetű étellel táplálkozik. Az ételmet (őz, szarvas, nyúl, különféle halak stb.) falkában vadászva ejtették el, és falták fel szőröstül, csontostul, mindenestül. A zsákmány elosztása nem egyenlő részben történt, hanem a falkában lévő hierarchia szerint, legelőször a falkavezér, utána a sorrendben őt követő egyedek ettek az elejtett állatból.

Tudtad?

Nem minden nap jutott zsákmányhoz a falka, volt, hogy napokig nem ettek.

Idővel a világ felgyorsulásával a kutyák etetése is átalakult, megjelentek a különféle tápok, konzervek, amelyek ugyan tartalmazzák a kutya számára lényeges tápanyagokat részben vagy egészben, a legtöbb esetben viszont rengeteg, a kutya számára felesleges gabona, ízfokozó és mesterséges anyag is van bennük.

Azt kevesen tudják, hogy a farkasok növényeket is fogyasztottak, részben a kiesett állati eredetű táplálék pótlásaként, részben az emésztés megsegítéséért.

Amikor a farkas (mármint kutya) bekerült az ember mellé, főként a megmaradt ételeket, a főzéshez használt alapanyagokat (pl. állati testrészek) ette. Bár, így az ételmet már nem vadászat útján szerezte, az ember mellett is volt feladata, mint például a ház és a nyáj őrzése, segítség a vadászatban.

Napjainkban több irányzat létezik az etetéssel kapcsolatban: vannak, akik az eredeti táplálkozáshoz hasonlóan nyersen etetik a kutyákat (ez különféle hússok, belsőségek, csontos részek, zöldségek, gyümölcsök, gyógynövények és olajok keverékét jelenti), mások a megmaradt ételmaradékot adják kedvenceinknek, illetve sokan táppal, konzervvel oldják meg a kutyák táplálását.

Érdekes módon az utóbbi időkben megnőtt a kutyusok körében is az ételallergia, ami egyrészt a nem megfelelő mértékű és minőségű etetésnek, másrészt a foglalkoztatás hiányának róható fel.

Vadász vagy áldozat? ☺

Az is igaz, hogy a mozgásszegény, de táplálékban gazdag életmód és így az elhízás következtében egyre több megbetegedés terjed a kutyák körében (pl. diszplázia, különféle daganatos betegségek, fogkő), amely miatt az életkoruk is egyre csökken. Ez a folyamat megfelelő mértékű foglalkozással (pl. sporttevékenységek, mint agility, mantrailing, rally obedience, treibball, hard dog race stb.) és a kutya emésztéséhez legközelebben álló és annak leginkább megfelelő táplálással hosszabb ideig biztosíthatjuk kis kedvencünk élettartamát.

Nálatok mit eszik a kutya?

Gyutai-Erős Mónika

Jogod van az érzéseidhez

Általánosságban elmondható, hogy mindenki akkor érzi magát legjobban, ha nem is unatkozik, de nem is túl magas az izgalmi szintje (= nem érzi azt, hogy túl sok minden történik egyszerre, amihez neki nehéz alkalmazkodnia). Abban viszont hatalmas egyéni különbségek vannak, hogy ki mitől válik izgatottá, mitől érzi magát túlterheltnek, mi az az információ, amit már túl soknak érez, vagy mikor érzi azt, hogy elfáradt a figyelve és már nem tud az adott dologra, feladatra koncentrálni.

Vannak köztünk olyanok is – lehet, hogy épp az osztálytársaid között, vagy talán Te magad is közéjük tartozol -, akik fokozottan érzékenyen reagálnak mind a külső, mind a belső ingerekre, emiatt pedig sokkal gyorsabban túlterhelődnek, elfáradnak, kimerültnek érzik magukat, mint a többiek.

Külső inger az, ami a külvilágból jön; például ha túl nagy zaj van körülötted. Belső inger az, ami benned zajlik; például, ha valami miatt nagyon elkeseredsz (érzések), vagy ha például fáj a fejed (amit a tested jelez számodra).

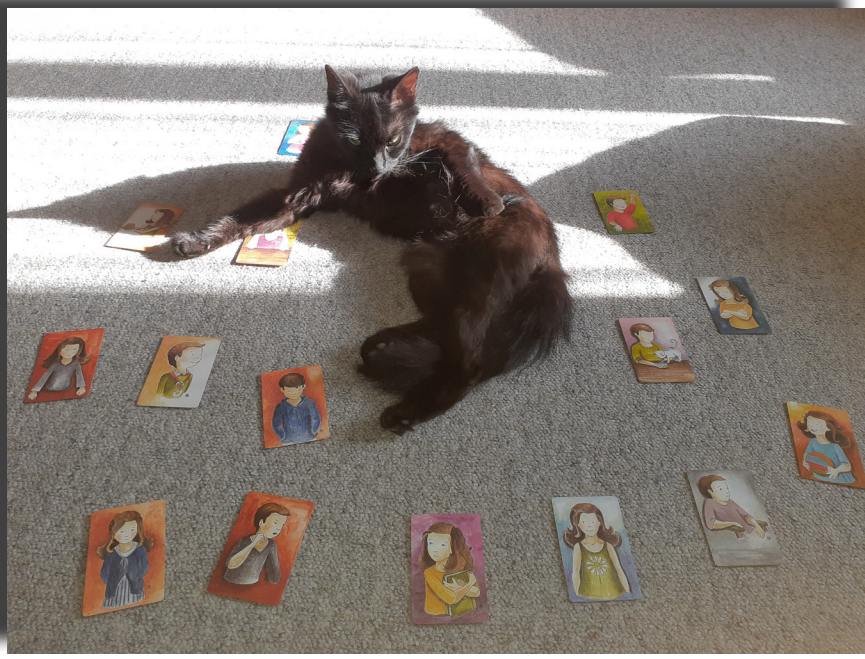
És ezzel semmi baj nincs!

Jó, ha felismered, és tudod, hogyan segíthetsz. Akár másnak, akár magadnak.

A túlérzékenység 5 legfontosabb jellemzője:

* **erős empátia és fokozott érzelmi reakciók** (= Egyből érzed azt, hogy a társadban, barátaidban, szüleidben milyen jó vagy rossz érzések jelennek meg – akkor is, ha ők ezt szavakkal nem fejezik ki – és hasonlóvá válik a te hangulatod is.)

* **hajlam az idegrendszeri túlterhelődésre, túlingereltségre** (= Könnyebben, gyorsabban elfáradsz, mint a veled egykorúak – ilyenkor szomorúságot, dühöt, elkeseredettséget érzel, vagy egyszerűen csak

abbahagyod azt, amit éppen csináltál, mert úgy érzed, hogy egy percig sem bírod tovább.)

* **mélyebb szintű ingerfeldolgozás** (= A többiek már rég megfeledkeztek arról, ami történt, és mással foglalkoznak, de te még mindig sokat gondolsz rá, és érzed azokat az érzéseket. Ez egyben azt is jelenti, hogy te sokkal

jobban megfigyelsz dolgokat, mint mások, sokkal több mindent észreveszel, mint a környezeted.)

* **finom részletek magasabb szintű érzékelése** (= Ha sokkal több mindent észreveszel, mint a környezeted, ha az apró részletek sem kerülnek el a figyelmedet, vagy ha maximális odafigyeléssel hajtasz végre egy rád bízott feladatot, hogy az a tökéletesnél is tökéletesebb legyen.)

* **„Nem kellene mindig ilyen érzékenynek lenned!” mondat gyakori megjelenése a környezet részéről** (Ez egy negatív kicsengésű, vádló mondat, mely senkinek sem esik jól. Főleg akkor nem, amikor épp valami bántja, zavarja, vagy nehézséget okoz számára.)

Érdemes nem elfeledkezni arról, hogy bár sok szülő/tanár/barát a keménységet, megingathatatlan határozottságot, az érzelmek elrejtését tekinti alap elvárásnak, és az érzékenységet gyakran rossz tulajdonságnak, gyengeségnek tartják, melyet helyesebb visszafojtani. Ez egy nagy tévedés. Az érzelmeink felismerése, és azok megfelelő kifejezése, a gondolataink felvállalása és megfelelő kommunikálása társaink felé nem kis bátorságot és ügyességet igényel! Az pedig, hogy ezt úgy tegyük, hogy ne bántunk meg vele másokat sem, igazi kihívás, melyre az emberek csak nagyon kis százaléka képes. Tehát az érzékenység inkább kincs, mint hiba!

Ráadásul a (szuper)érzékenység rengeteg értékes adottsággal és erősséggel jár együtt, mint amilyen a fokozott empátia, a felelősségteljeség, a művészeti érzék, a jó megérzések, az óvatosság, vagy a megfontoltság.

Ha még mindig lenne kétsége bárkinek is afelől, hogy az érzékenységeért nem bántást érdemel valaki, akkor gondoljunk csak az állatvilágra... Ez a képesség teszi lehetővé az érzékenyebb állatok számára azt a stratégiát, amivel óvatosan el tudják kerülni a ragadozókat, megfelelő párt, táplálékot, vagy menedéket tudnak találni, vagy el tudják dönteni egy helyzetben, hogy harcba szálljanak vagy elmeneküljenek. Ezek az állatok veszik észre a csapatból a bozótban lapuló oroszlánt, megmentve ezzel társaik életét is. Vagy nem éppen az érzékeny, egymásra és ránk is odafigyelő, apró fontos dolgokra is emlékező kedvenceink közelében szeretünk a leginkább időt tölteni?! Figyelünk az apró, szavak nélkül kifejezett rezdüléseikre, hogy értsük és segítsük őket, hogy biztonságban érezhessék magunkat.

Házikedvenceink, legyenek akár bundások, akár tollasak, akár pikkelyesek, nem szavakkal, hanem érzésekkel és (amíg meg nem tanuljuk őket értelmezni) néha furcsa jelzésekkel kommunikálnak. Néha emberként is nehéz a szavakkal történő kommunikáció – néha nem könnyű pontosan megfogalmazni, mit is érzünk. De senki sem érdemli azt, hogy szégyenkeznie kelljen az érzékenysége miatt! Van, akinek az észlelés, és van, akinek a tettekre készség az erőssége.

Ha odafigyelünk egymásra is, és a saját érzéseinkre, gondolatainkra, reakcióinkra is, akkor annak sok értékes barátságot és szeretettel teli, támogató kapcsolatot köszönhetünk majd. (Állatokkal és emberekkel egyaránt.)

Szóllós Judit
allatasszisztaltfoglalkozasok.hu

Nagyon divatos manapság a környezetvédelem. Szerencsére! Már nagyon régóta megoldandó kérdés a természet védelme. De mit tehetünk mi lovasok a Földanyáért?

Használt patkók, zablák

Mondhatnánk, hogy vigyük becserélni a vasat pénzre, de ennél sokkal kreatívabb megoldások léteznek!

Patkó A használt patkókat fel tudod használni fogasnak, törölközőtartónak, kilincsnek - csak, hogy néhány ötletet soroljak. A legegyszerűbben persze simán felfüggesztve szerencsehozó.

Tudtad?

Ha a patkó U alakban van felhelyezve, akkor szerencsét hoz. Ha ellenkező irányba, akkor elúzi a gonoszt, de kiesik belőle a szerencse. Ha D alakban, akkor termékenységet hoz a házra.

Zabla A zabla felhasználásánál is megjelenhet a törölközőtartó, de lovardákban fel lehet rá függeszteni a futószárazakat, kikötőszárazakat is.

Neked milyen ötleted van még? Írd meg instán üzenetben!

Az ökosabb okosabb!

RF

Melyik a leginkább szerencsehozó?

Sokat vagy a lovak mellett. Már egy apró mozzanatát is észreveszed, ha az átlagostól eltér. Tudod-e pontosan mi történhetett a lóval? Ebben a rovatban felderítjük!

Tudtad-e a veszetségről?

- * A legtöbb emlős faj (így a ló és az ember is!) fogékony a veszetségre.
- * A beteg, tüneteket mutató állat gyógyíthatatlan.

Mi okozhatja?

A veszetség vírusa nyállal kerül be (általában harapás következtében – pl. rókaharapás) a szervezetbe. A harapás helyétől az idegpályák mentén jut el az agyba (ekkor jelennek meg a tünetek, pl. viselkedészavar). Az agyból pedig a nyálmirigyekbe vándorol a vírus, innentől fertőző az állat.

Hogyan vedd észre?

A lappangási idő (ami lehet 2–8 hét, de előfordult már fél év is) leteltével, a ló kólikás tüneteket mutathat, vagy izgatottságot, ivarzási jelenségeket, gyakori vizeletet.

Mit tudsz tenni?

Mivel a betegség gyógyíthatatlan, így kizárólag a megelőzés jöhet szóba: például oltás. Ha harapást észleltél egy lovon, szólj a lovarda vezetőjének, aki fel fogja keresni az állatorvost. Minden sérülésről értesítsd az oktatód, ő majd el tudja dönteni a teendőket. Szerencsére hazánkban a rókák immunizálása révén elvétve fordul csak elő a betegség, de harapott seb esetén mindig gondolnunk kell rá.

Roflics Fanni

Forrás: Dr. Horváth Zoltán – Lóbetegségek

Lektorálta: Dr. Csepi Gábor

Sziasztok!

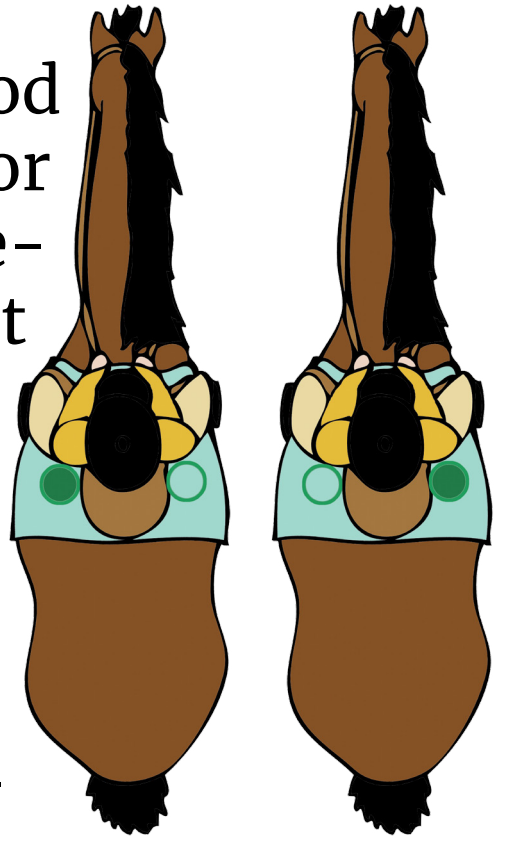
Gombóc vagyok, póniló. Szeretnék benneteket kicsit elkalauzolni a lovaglás világában. Tartsatok velem!

Legutóbb a csizmasegítségéről meséltem neked.

A másik fontos segítséget a testsúlyod áthelyezésével tudod nyújtani. Amikor egyenesen haladunk, súlyod egyenletesen megoszlik a két ülőcsontodon. Ezt kitapinthatod a popsidon, de az igazi az, ha a nyeregben ülve is érzed őket. Szakszerűen ezt mindkét oldali terhelésnek nevezik.

Ha csak az egyik oldalt terheled – a belső vagy a külső lábadat és sarkadat nyomod le, illetve terheled –, ez az egyik oldal terhelése.

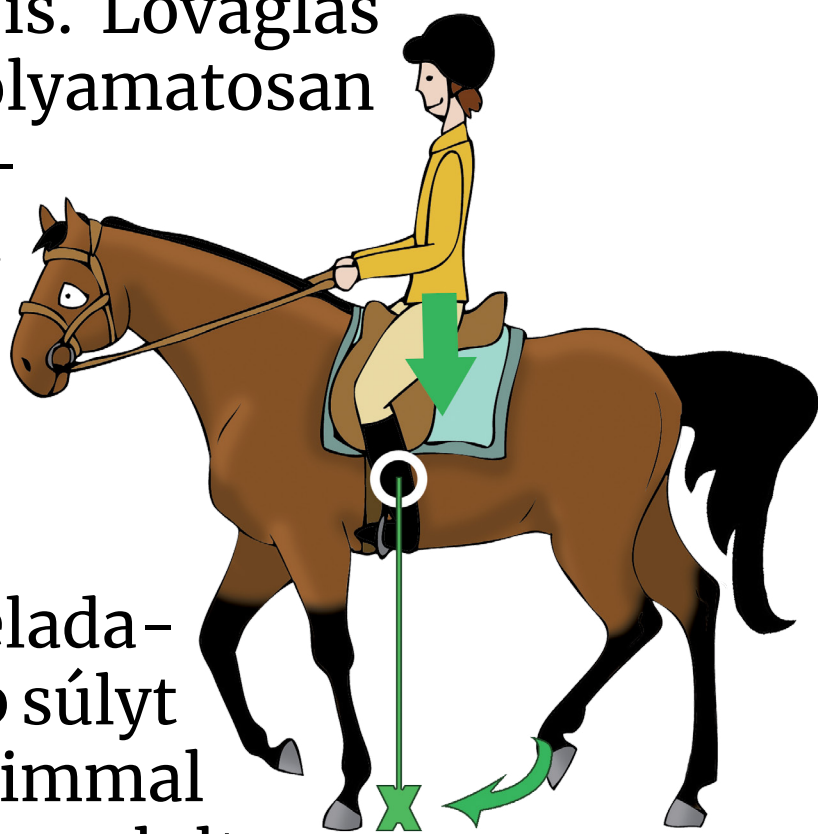
Mi a gond? Nem érted a testsúlyod áthelyezését? Semmi baj, nagyon egyszerű! Mindjárt ki is próbáljuk:

Állj kisterpeszbe! Érzed, ahogy a súlyod mindkét lábadra nehezedik? Ha egy kicsit hátrébb helyezed a súlypontodat, még mindig egyensúlyban állsz. Ha előredőlsz, az már kevésbé biztonságos.

Súlyodat azonban át tudod helyezni a bal vagy a jobb lábadra is. És közben felsőtested egyenes marad, nem dől sem jobbra, sem balra. Most egyszerűen próbáld meg csak az egyik lábadra áthelyezni a súlyodat. Érzed? Egyenes testtel könnyebb! Tehát nem kell jobbra vagy balra dőlnöd – elég, ha áthelyezed a súlyod valamelyik irányba.

Egyszerűbben: vállad az én vállammal, csípőd az én csípőm-

mel párhuzamos mozgás közben is. Lovaglás közben mindkettőnk egyensúlya folyamatosan változik, és ezt a változást próbáljuk követni és összhangba hozni. Saját testedet egyensúlyozod, és követed a mozgásomat, miközben irányítani szeretnél.

Nekem is egyensúlyoznom kell a feladatok elvégzésénél. Mindig a nagyobb súlyt támasztom alá, ezért hátsó lábaimmal alá lépek, eltérek a súly irányába. Bonyolultnak hangzik, de szerintem így volt a legegyszerűbb elmondani. Mondjam még bonyolultabban? Csak vicceltem, majd lovaglás közben ráérezel!

Nagyon sok mindent csak később értesz meg, mert elmondani könnyű, de megérteni csak akkor fogod igazán, ha egyszer megérezed. Megérezni pedig akkor fogod, ha gyakorlás közben figyelsz, és próbálsz tudatosan alkalmazni, amit hallottál, olvastál vagy ügyesebb lovasoktól ellestél.

Sokat segíthet, ha szüleid fotókat, videó-felvételt készítenek a lovaglásunkról. Nehezen tudod magad elképzelni, de ha látod a képeket, akkor könnyebb. A felvételek láttán eszedbe jutnak az érzéseid is - a rosszakat elemezd ki, vedd észre a hibákat, a jókra emlékezz, és próbáld újra felidézni, átérezni őket!

Tombor Mónika - Roflics Fanni

Lovas Nemzet, 2021. október
Keresd az újságárusoknál!

Lovas Nemzet
ABLAK A LOVAS VILÁGRA

Ez a rovat rólatok szól. Ha bármilyen kérdésetek felmerül, tegyétek fel és mi válaszolunk!

Instán: [juniorlovasnemzet](#)

Facebook oldalon üzenetben: [Junior Lovas Nemzet](#)

E-mailben: lovasnemzetplusz@gmail.com

Létezik fehér ló? - kérdezte Eszter.

A válaszhoz felkértük Krisztit, aki a "Lószínek" rovatot vezeti a Juniorban.

Régen a fehér lovakat valóban fehér lónak is nevezhették. A legkézenfekvőbb példa a Fehérlófia. A történelemben az urak kocsija elé hattyúfehér lovat választottak az irodalmak szerint. Tájékozódásban a porcelánfehér is gyakori.

Genetikailag pedig már olvashattatok a Juniorban erről: léteznek olyan gének, amik teljesen fehér lovat hoznak létre, úgy, hogy egy nagy fehér folt teljesen befedi őket, ezáltal tetőtől talpig hófehér színűek lesznek, ám szemük legtöbbször barna színű marad. Régi genetikai nevükön többek között az ilyen lovak voltak a „domináns fehér” (Dominant White) lovak, de az újabb génelnevezésben is szerepel a fehér kifejezés.

Így a valódi fehér lovak különböznek a szürkéktől (akik színesen születnek, és később szürkülnek csak ki); különböznek a krémesebb színű, kék szemű cremellóktól is, valamint nem egyenlők az albínókkal sem, az albinizmus ugyanis jelenlegi tudományos ismereteink szerint nem létezik lovakban

Reméljük tudtunk segíteni!

Mire lettél kíváncsi?

Írj a fent említett csatornák egyikén!

A kezdetek után...

A bögrékről, naptárakból ránk köszönő csodálatos szabadszemű, könnyű testű, lovak elkápráztatnak minket. Mégis, ha kimegyünk a lovardába, azok a lovak, akikkel ott találkozunk, hogy érzik magukat a bőrükben? Nyilván messze sem úgy fest, mint a naptár képen szereplő ló. Nézzük meg közelebbről!

Tudhatjuk a lovaskönyveinkből, miként néz ki egy egészséges pata. Ahhoz képest mit látunk? Pillantsunk a hátulsó lábakra:

Lekopott az eleje, szinte szögletesre? Mind a kettő, vagy egyik jobban, mint a másik?

Az elülső paták egyformán kopnak? Olyan is lehet mintha „lábujja” lenne.

És a háta? Ahová ülünk. Kint van a gerince? Van a farán egy púp?

A nyaka alsó fele izmai kemények, feszesek? Mintha el sem tudná fordítani a nyakát.

Fontos dolgok ezek. Ha osztálylovasok vagyunk, akkor a következők:

- * Megállásnál mindig kilép oldalra, egyik irányba nehezebben fordul
- * Egyik kézre nem, vagy nehezen ugrik be vágta
- * Nagyon lassan mozog, totyog, esetleg időnként meg elrohan
- * ...vagy folyton rugdosni kell, vagy folyton húzni a szájában a zablát

Na, de hogyan tudunk segíteni neki, hogy jobban érezze magát mozgások közben a pályán?

Hogy tud teste és szelleme egységben fejlődni a mi lovasóránk alatt?

Lehetséges, hogy segítsünk neki?

Igen, lehet!

A 7 Lépcső Akadémista szemléletű feladatsorral lehetséges, mind testben, mind lélekben fejleszteni magunkat a lovunkkal, ahogy Szandi is már haladó fokozatba kapcsol Matild nevű póniával - a múltkori számban megismerkedhettetek velük.

Az első lépcsők megtétele előtt meg kell „kérdeznünk” a lovunkat: szóba áll-e velünk, ha szeretnénk valamit. Ehhez egy kis „megnyomom és enged” játékra lesz szükségünk. Íme a lépések:

1 Szemben állunk a lóval. Kapicán, vagy kötőfék van rajta. Zabla lehetőleg ne, mert azzal könnyen megsérthetjük a száját egy-egy helyzetben.

2 Bal kezünkben a szár, jobb kezünkben a pálca (aztán majd csere).

3 „Száras” kezünkkel megfogjuk az orrzót, egy nyomást helyezünk rá lefele. Fontos, hogy tudjuk, ha „megkönnyül” a ló feje abban a pillanatban engednünk kell - ezzel jelezve, hogy „köszí, ezt szerettem volna!”.

Addig tartsuk a nyomást, ameddig szükséges! Ne rángassuk, vagy húzogassuk és ne is engedjük el! Jó lenne, ha egy felnőtt tudna segíteni, de a lovak is hamar megértik, ha kivárjuk az idejüket és abban a pillanatban engedünk mi is, amikor ők engednek.

A sorozatunk folytatódik, igyekszem nektek leírni, hogy miként indul az Akadémista szemlélet gyakorlati útmutatója. Bízom benne, hogy segítségetekre lesz majd mindez, akárcsak Szandinak és Matild póninak, akiket a képeken is láthattok.

Ha már most kérdésetek van, tegyétek fel bátran:

Facebook oldal: [Akadémista szemlélet a lovaglásban](#)

Email: akademistaszemlelet@gmail.com

Sárvári Evelin

Fotók: Tomka Botond

A ló, mint hivatás, vagy a ló, mint hobby?

10 kérdéses mini interjú-sorozat sikeres és boldog emberekkel, ami segít neked dönteni.

Dóbiás Viktória – Az Álomkép Lovas Fotózás és A Kertiponyy megálmodója és boldog tulajdonosa

Mindig is lovas fotózással szeretnél volna foglalkozni?

Már gyerekkoromtól fogva fontos szerepet töltenek be az életemben a lovak, így nem volt kérdés, hogy a számomra ideális hivatás velük kapcsolatos. Ameddig nem volt saját lovam, egyszerűen lovász vagy lovasoktató irányban gondolkodtam. Ellenben 2013-ban valóra vált az álmom, amikor hozzám került első lovam, Alma. Az otthoni lótartás kétség kívül egy életforma, amely alaposan felforgatja az ember életét, hiszen a rengeteg örömteli pillanat mellett felelősséggel és kööttségekkel jár. Onnantól tudtam, hogy olyan foglalkozást kell választanom, amely mellett a saját lovaimmal is elegendő időt tölthetek. Mindig is vonzottak a kreatív művészeti szakmák, így számtalan művészeti ágat kipróbáltam, de volt egy valami, ami mindben közös volt: bármibe is kezdtem, az adott alkotásnak köze volt a lovakhoz. Őket vettem papírra és vászonra, lovakat formáltam meg szoborként, lovakat fotóztam, lovakkal kapcsolatos képeket és weblapokat szerkesztettem. Végül úgy alakult, hogy a középiskola végeztével grafikusként tanultam tovább, hogy végre a szenvedélyeimből hivatás válhasson és egyúttal lehetőség arra, hogy akár itthonról a patásaim mellől végezhessem a munkám a későbbiek során. Még a középiskolás éveim alatt kezdtem napi szinten foglalkozni a lovas fotózással és az elkapott pillanatok tökéletesítésével. Később ez nőtte ki magát lovas élményfotózássá a saját lovaimmal. Így ébredtem rá, hogy az a szakma, amihez

valóban a legközelebb érzem magam, mindig is a lovas fotózás volt, amin keresztül a saját patásaim által élményt nyújthatok és ezeket a meghitt varázslatos pillanatok örökíthetem meg.

Szereted, amit csinálsz? Mit szeretsz benne?

Imádom, hiszen lószereető emberek álmait valósíthatom meg azáltal, hogy a saját álmaimat élem. Megoszthatom azt az örömet és csodát, amelyet a lovak adnak nekünk. Egy-két órára mindenki átélheti, hogy milyen az élet ott-honi lótartóként és mindezt a varázslatot és élményt, amit a lovak nyújtanak, végül maradandó emlékként képekbe foglalhatom.

Választanál-e másik hivatást, ha most lennél gyerek?

Igazából a jelenem messze túlszárnyalja azt, amit gyerekként elképzeltem. Kislánycént csupán vágyakoztam a saját ló iránt és mindeközben lenyűgöztek a lovas művészek, fotósok alkotásai. Sosem gondoltam volna, hogy ez a két dolog akár együtt is működhet.

Hogyan emlékszel vissza az iskolai éveidre? Megosztanád velünk a legszebb emlékedet és legrosszabb pillanatodat a diákéveidből?

Talán sokan jártok velem hasonló cipőben: mindig én voltam az idegesítő lómániás kislány, aki folyton a lovakról beszélt és az összes füzetét telifirkálta lovakkal. Természetesen ezzel abszolút a többiek agyára mentem. Később ez csupán annyiban változott, hogy lett saját lovam. Így még frusztrálóbb személyllyé váltam, hiszen sokszor top-pantam be reggelente lószagúan az órákra illetve a napi rutinom is teljességgel a saját patásaim körül forgott. Sosem értették meg igazán a rajongásom, sokan bántottak miatta. De szerencsére akadt néhány olyan barát, aki elfogadott a lómániámmal együtt a suliban is. Illetve éppenséggel a lovaknak köszönhetően rengeteg hasonló érdeklődésű baráttra tettem szert a lovardában vagy épp az interneten. Tanítási napokon csak a délutánokért éltem, amikor végre hazaérkeztem Almához. Bármilyen nehéz is volt a napom a suliban, elég volt őt megpillantanom és azonnal a hátam mögött hagyhattam minden problémát.

Melyik állítással értesz egyet jobban?

„A jó tanulmányi eredményekkel sokkal több lehetőség közül válogathatunk majd.” vagy „Ha elkezdjük azt csinálni, amivel akkor is szívesen foglalkoznánk, ha egy fillért sem kapnánk érte, akkor jó úton vagyunk a boldog élet felé.”?

Mindenképp az utóbbi, hiszen magam is eszerint éltem mindig. Sosem motivált a pénz. Ellenben az igen, hogy szeressem, amit csinálok és, ha van rá mód másokat is boldoggá tegyek általa, ettől nagyobb öröm nincs.

Melyik a kedvenc állatod?

Mindig is a lovakért rajongtam, amióta az eszemet tudom. De mellettük úgyszintén elbűvöl jóformán minden élőlény. Az állatok azok akik szebbé, jobbá és tartalmasabbá teszik az életünket, mindemellett a szeretet egy különleges formájára tanítanak bennünket.

Volt-e gyerekkorodban, és most van-e háziállatod? Mutatnál nekünk róla egy fotót?

Amióta az eszemet tudom, körül voltam véve állatokkal. A szüleim is hatalmas állatbarátok, így számomra a mai napig teljesen alapvető, hogy az otthontalan, segítségre szoruló állatokat lehetőségeinkhez mérten befogadjuk. Folyamatosan lábadozott nálunk számtalan mentett cica vagy épp kutya. Ahogy madárfiókákat is neveltünk, de lényegében bármilyen sérült vagy gazdátlan kisállatot gondolkodás nélkül a szárnyaink alá veszünk a mai napig. Nem volt ez másképp első lovunkkal sem, Almával, akit 2013 tavaszán csupán egy véletlen folytán ismertem meg. Egy barátnőm hívta fel rá a figyelmem, hogy nem messze tőlünk egy családi háznál él egy sérült haflingi kanca, akinek mihamarabb új otthonra van szüksége. Mint kiderült, az akkori tulajja elhamarkodottan vágott bele a lótarításba minden szükséges körülmény és elő-

zöleges lovas tapasztalat nélkül. Mire ráeszmélt, hogy nem képes fenntartani egy lovat, Alma már eléggé elhanyagolt állapotba került: alultáplált, tetves és sánta volt. Aznap szomorúan meséltem Alma esetét a szüleimnek, hiszen szerettem volna rajta valahogyan segíteni. Legnagyobb meglepetésemre édesapám azt kérte, hogy másnap menjünk el egy szakemberrel a lóhoz, aki fel tudja mérni az állapotát. Sajnos a helyszínen lesújtó diagnózist kaptunk. Amikor a közeli lovarda tulajaja a kérésünkre szemügyre vette a 4 éves kancát, azt mondta: **nem tehetünk érte semmit, nem valószínű, hogy bárki lenne olyan örült, hogy pénzt adjon egy ilyen lóért.** Egyértelmű, hogy a rossz kondíciója és a temérdek élőködő csak a kisebbik gond, ugyanis súlyos patarendellenessége van, tehát a láb és pata problémái miatt folyamatos kezelésre szorul majd és fiatal kora ellenére a lovagolhatósága is kétséges lesz egész hátralévő életében. Ezen felül ki tudja, hogy még milyen problémákra derülne fény egy állatorvosi vizsgálat során, főképp hogy már most első

ránézésre is tudható, hogy csak ráfizetés lenne ennek a lónak a tartása... Ekkor tudatosult bennünk igazán, hogy Almának sürgős segítségre van szüksége és talán a vele való találkozás sem véletlen, hiszen minden

bizonytal mi vagyunk az ő utolsó esélye egy jobb életre. Aznap ahogy aláírtam az adásvételi szerződést ígéretet tettem neki, hogy történjék bármi a hátralévő életét mellettünk fogja leélni, szerető családban, biztonságban. **Akkor még nem is sejtettem, hogy ebben a pillanatban nem csak neki, hanem a születendő csikójának is ígéretet tettem.** Hiszen ilyen sok aggasztó tény mellett egy pillanattig sem merült fel a gyanú senkiben, hogy Alma ekkor már egy csikót is hord a szíve alatt. Így történt, hogy végül 2014 tavaszán megajándékozott egy kiscsikóval, Atlasz személyében. Kettejük számára pedig itthon a családi házunk udvarában alakítottuk ki az ideális lóbarát környezetet. Immár 8 éve színesítik a mindennapjaimat. Jelenleg mellettük egy kisebb baromfi udvarral, 10 cicával és 3 kutyussal büszkélkedhetünk.

Ha állattá változtatna Téged egy varázsló, milyen állattá szeretnél változni, és miért?

Legfőképpen özként tudnám elképzelni magam. Szabadon barangolnám be a tájat, az erdőket a mezőket, harmóniában élnék a természettel.

Melyik tantárgynak, illetve melyik tulajdonságodnak veszed a legnagyobb hasznát most az életedben?

Az irodalomnak, hiszen egy-egy gondolatébresztő könyv, novella vagy épp újságcikk olvasását és megértését követően inspirálódhatunk és átértékelünk dolgokat, ezáltal önmagunkhoz is közelebb kerülhetünk. Tulajdonságaimat illetően egyértelműen a kreativitásomat és a kíváncsiságomat emelném ki. Ez az élet minden területén hasznomra válik. Ennek köszönhetem, hogy a legkedvesebb elfoglaltságaimat, köztük a fotózást és a képszerkesztést is autodidakta módon sajátítottam el szinte észrevétlenül.

Van-e olyan tulajdonságod, amivel nem vagy elégedett? Elárulod nekünk mi ez?

Elég sok, de folyamatosan dolgozom azon, hogy erősséget faragjak belőlük. Talán, amivel a leginkább meggyűlik a bajom: nehezen mondok nemet. Ezért hajlamos vagyok túlvállalni magam, amiért szeretnék mindenkinek segíteni és örömet okozni, aki hozzám fordul. Viszont ennek az eredménye gyakran káosz, ugyanis előfordul, hogy kicsúszok a határidőkből, így inkább azt érem el, hogy csalódnak bennem. Igyekszem tehát megtanulni, hol vannak a határait és néha ha szükséges illedelmesen visszautasítani dolgokat.

Van-e valami, amit szerinted mindenkinek ki kellene próbálnia, mert garantáltan boldogabbá teszi az életet?

Jelen lenni a pillanatban és hálát adni érte. Mi emberek hajlamosak vagyunk a múlton rágódni vagy épp a jövőn aggódni. De ritkán tudjuk értékelni az éppen megélt pillanatot. Sokszor kaptam magamat is azon, hogy nem engedek teret a felhőtlen boldogságnak, hiszen a jövő aggodalma már beárnyékolja a jelenemet. Erre a jól bevált taktikám az, hogy egy örömteli pillanatban arra gondolok, hogy hálás vagyok ezért, hogy ezt itt és most megélhetem. A hála és a boldogság kéz a kézben jár.

Milyen üzeneted lenne a Junior Lovas Nemzetet olvasó gyerekek számára?

Mindig higgy az álmaidban, hiszen okkal kaptad azokat, így tehát benned rejlik a képesség a megvalósítására is. Fontos, hogy bármi is legyen a célod, mindvégig értékeld az apróbb lépéseket magát az utazást, ugyanis nincs csodásabb dolog, mint lépésről lépésre felépíteni egy álmot.

„Célozd meg a holdat, ha elhibázod is a csillagok közt landolsz”

Köszönjük!

Képek forrása:

Kertipony Youtube csatorna és Facebook oldala,

Álomkép lovasfotózás (<https://lovasfotozas.wixsite.com/>)

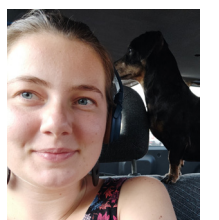
Bakó Eszter

Gyógytornász, pedagógus, Kriston tréner

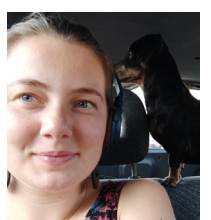
Mindig is gyógytornász szerettél volna lenni?

Nem igazán. Az utolsó sulis évem második félévében döntöttem a gyógytorna, illetve a tanárképző mellett.

Szereted, amit csinálsz? Mit szeretsz benne? Választanál-e másik hivatást, ha most lennél gyerek?

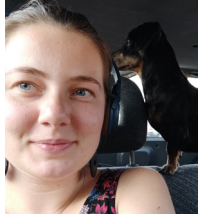
Jelenleg iskolában dolgozom, illetve tréningeket tartok. Szeretem, mert emberekkel dolgozhatok. Eléggé kíváncsi természet vagyok, így azt gondolom, hogy sok más dolgot is szívesen kipróbálnék, a jelenlegi mellett.

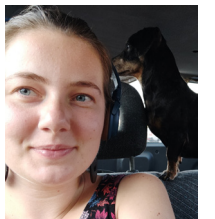
Hogyan emlékszel vissza az iskolai éveidre? Megosztanád velünk a legszebb emlékedet és legrosszabb pillanatotod a diákéveidből?

Nagyon aktívak voltak azok az évek. Mély és most is tartó barátságokat kötöttem az iskolás éveim alatt, és ez nagyon fontos számomra. Illetve gimis éveim alatt számtalan kreatív diákprogramban vettem részt, amelyre mai napig szívesen gondolok vissza. A legrosszabb talán az volt, hogy nem volt elég rálátásom arra, hogyan, vagy hogy miért érdemes tanulni. Így nem a legtöbbet hoztam ki belőle. Úgy is mondhatnám, hogy nem azt a részét vettem komolyan a tanulásnak, ami fontos lett volna.

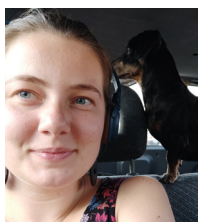
Melyik állítással értesz egyet jobban? „A jó tanulmányi eredményekkel sokkal több lehetőség közül válogathatunk majd.” vagy „Ha elkezdjük azt csinálni, amivel akkor is szívesen foglalkoznánk, ha egy fillért sem kapnánk érte, akkor jó úton vagyunk a boldog élet felé.”?

Ha mindenképpen választanom kellene, inkább a második állítást választanám. Azonban mindkettőt túl szélsőségesnek látom. Hiszem azt, hogy a lehetőségeinket mi teremtyük, illetve azt, hogy olyan dolgokat érdemes csinálni, ami boldoggá tesz minket és örömet ad nekünk.

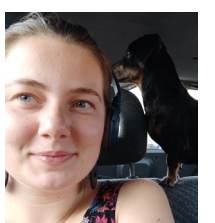
Melyik a kedvenc állatod? Volt-e gyerekkorodban, és most van-e háziállatod? Mutatnál nekünk róla egy fotót?

A tacsizó. Ő a család bölcs tacsija. Apukáméké. Miatta kerültem közelebb az állatokhoz. Családtagként tartom számon, amit régen el sem tudtam volna képzelni. Egész kicsi koromban volt a tesómmal közösen egy akváriumunk, több díszhallal benne, de legfőképpen a szüleink gondozták.

Ha állattá változtatna Téged egy varázsló, milyen állattá szeretnél változni, és miért?

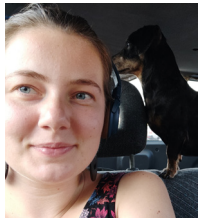
Madár szeretnék lenni, mert nagyon szabadnak tűnik, ahogy a madarak repülnek. Azt hiszem, azt nagyon élvezném.

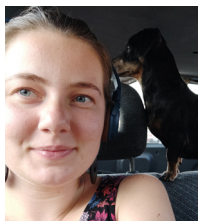
Melyik tantárgynak, illetve melyik tulajdonságodnak veszed a legnagyobb hasznát most az életedben?

Nem tudom ez mennyire bontható tantárgyakra. A kommunikációt tudom kiemelni, hiszen az által ismerem meg mások helyzetét és a világot. Vagy, hogy angolul megtanultam - így több helyről informálódok. És a biológia, anatómia - a test működéseinek az ismerete is sok új gondolatot hoz az életembe.

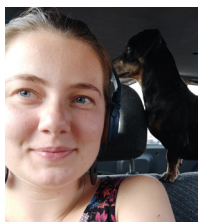
Van-e olyan tulajdonságod, amivel nem vagy elégedett? Elárulod nekünk mi ez?

Persze, de eléggé változó, hogy mikor mi az. ☺ Számomra az határozza meg ezt, hogy éppen milyen helyzetbe kerültem - és abban a helyzetben hol volt valami olyan, amiről azt éreztem, hogy lehetett volna jobban is csinálni. Most éppen azt mondanám, hogy nem vagyok elégedett azzal, ahogyan bánok az idővel.

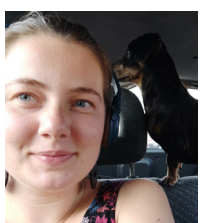
Van-e valami, amit szerinted mindenkinek ki kellene próbálnia, mert garantáltan boldogabbá teszi az életet?

Megengedni magunknak az érzéseinket, és hogy érezzünk dolgokat. Például, hogy milyen az, ha süti a nap a bőrünket, ha beleszagolunk egy rózsába reggel, vagy amikor egy nagyon finom csokit megkóstolunk. Milyen az, amikor valakit szeretünk, vagy amikor valami nem sikerült és csalódottak vagyunk.

Milyen üzeneted lenne a Junior Lovas Nemzetet olvasó gyerekek számára?

Minden gyerek úgy van jól, ahogy van. Tehát, te is kedves olvasó nagyon jó vagy úgy, ahogy éppen vagy!

Köszönjük!

Szóllós Judit rovata

Milyen szőr van a legtöbb a lovon?

Se gyújtó, se tűz nem kell neki, mégis ég.
Mi az?

Melyik ló nem eszik agraót?

KI BESZÉL A VILÁG MINDEN
NYELVÉN?

Mi iszik meg mindent, amit kap, de egy
nyomásra ismét kiadja magából?

A találós kérdéseket **Varga Ferencné 1111 találós kérdés**
című könyvéből vadásztuk.

Ha látunk egy lovat, a színét az esetek 99%-ban be tudjuk kategorizálni. Lehet az a ló pej, sárga, fekete, valamilyen fakó, szürke vagy deres, esetleg tarka. Léteznek azonban olyan lovak, akiknek a színe igen szokatlan, nagyon különleges és ritka, és ez pláne akkor érdekes, ha egyik szülője sem volt még csak hasonló sem. Az ehavi részben ezeket a különleges eseteket mutatom meg nektek.

Vannak olyan lovak, akik valamilyen különleges színt, foltot vagy mintát hordoznak magukon. A különleges, ritka és új színek, mintázatok, vagy csak éppen foltok mutációval alakulnak ki. A **mutáció** az a jelenség, amikor a ló génjeiben történik egy kis baki, így létrejön valami új és különleges. Az esetek többségében ez úgy jön létre, hogy csak annak a lónak a színét érinti, amelyik nem tudja tovább örökíteni, neki viszont igen különleges kinézetet kölcsönöz.

Fakótarka lovaknál előfordulhat az (a fakót és a tarkát okozó gének kölcsönhatása miatt), hogy a lovon nem mindenhol alakul ki a fakó szín: egy vagy több foltban a ló alapszínével megegyező, sötétebb folt lesz jelen.

WHISKY (2017), zsufafakó tarka herélt.

A csípőtájéknál a zsufafakó szín helyett a sötétpej alapszín látható.
Tulajdonos és fotó: Lovász Bettina Dorina, Erdőhorváti Lovasiskola

Apró, mutációs foltok akármilyen színen létrejöhetnek. Színes lovakon előfordulhat az, hogy teljesen véletlenszerűen egy szürkés-fehéres foltot hordoznak valamelyik testrészükön. Ilyenkor azon a területen nincsen színtermelés, így az ott található szőrökben nincs pigment, fehérés színűek. Az ilyen jellegű foltok a ló születése óta jelen vannak. Szürke lovaknál ennek a fordítottja is megtörténhet: lehetnek olyan területek, ahol a szőr elfelejt kiszürkülni, így amíg a ló egyre szürkül, ez a testrész színes marad, és ahogy világosodik a ló, úgy lesz egyre látványosabb ez a folt.

Balról: **Indy** (2016), szürkülő pej kanca, homlokán egy mutációs folt, ami akkor is színes marad, mikor már teljesen kiszürkül. Tulajdonos és fotó: Pernyész Lili
Sura (2014), szürke román hidegvérű kanca, színes folttal a fején. Tulajdonos: Cioara Almira, Fotó: Manolescu Alexa
Szemérmes (2002), pej angol telivér kanca egy olyan színhiányos folttal, ami születése óta jelen van. Tulajdonos és fotó: Ilku Nikolett

A leglátványosabb és legritkább szín viszont az, amikor egy ló szó szerint csíkos. Sajnos ez nem örökíthető szín, mindig csak egy adott lóra jellemző, és a fentebbiekhez hasonló módon, genetikai bakik hatására alakulhat ki, igen ritkán. Többféle oka is lehet, így többféle színen és módon is megjelenhet a csíkosság.

Queen of Hearts „Josie”, pej holland melegvérű kanca, genetikai mutáció okozta különleges fehér csíkozással, ami csak a bal oldalán található meg.
Tulajdonos és fotó: Gabriella Savettiere

Lynx (2015), „csíkos” (brindle) szürke Lusitano mén.
Tulajdonos és fotó: Michelle Du Plessis, QPM Equestrian Portugal

Timár Krisztina
Horse Color Genetics HUN - Lószíngenetika (Facebook)
loszingenetika.wordpress.com

A kontrollfeladatok és szerepük a képzésben

Amikor elkezdünk egy lóval dolgozni, az első alkalmakkor alapfeladatokat, alapmozdulatokat kérünk tőle. Ezek nagyrészt az előre és hátralelések, eleje és hátulja körüli fordulatok, a lovas felé és elfelé történő ívek, iramfokozások és rövidítések. Ezek során kialakul egy érzés a ló jelleméről és készségeiről, előbukkannak a hibák – ló és lovas részéről egyaránt –, és fény derül a ló számára nehezebben teljesíthető feladatcsoportokra is.

Idővel, a közös gyakorlások során és a tapasztalat kialakultával pedig a hibák kijavításra kerülnek, a feladatok egyre pontosabbá és precízebbé válnak majd. Ekkor lehet úgymond szintet lépni, azaz vagy jármódot váltani, vagy „csak” gyorsítani az iramon az adott jármódon belül, összekötni a feladatokat stb. A fő, hogy fejlődni kell és visszaigazolásokat kell keresni, hogy is áll a lóval a kapcsolatunk. Viszont a visszaigazolás és fejlődés során fellépő esetleges nehézségeket csak egy rendezett és biztos alapra támaszkodva lehet csak megoldani, hiszen ha nincs alap, amihez vissza lehet lépni, akkor nincs biztos pont sem és hosszútávú haladás sem.

Kontroll-feladatként egy bója is jól jöhet, azaz már van konkrét cél egy ív esetében is (azaz a bója már „keretet ad” a feladatnak, miszerint hol és hogyan teljesüljön a bója megkerülése)

Viszont ha az alapok biztosak (bár az életben és a lovazásban sosem biztos semmi, de értsük úgy, hogy biztosnak mondható alapok), akkor jöhetnek a nehezítések. Erre remek gyakorlatok a kontroll-feladatok. A kontroll-feladatok azt a célt szolgálják, hogy a már finom mozdulatokra történő, már készség szinten működő feladatokat célzottan, adott helyen, keretek között kérje a lovas a lovától. Például:

Ha a lépés-megállítás átmenet már szinte gondolatra működik, a ló veszi a tesbeszéd, pálca és kötőfék általi segítségeket is, akkor keretek közé szoríthatjuk a megállítás helyét. Azaz belerajzolhatunk a lovarda talajába egy négyzetet és a négyzeten belül kell megállnia a lónak. Azaz a megállítás már nem mindegy mikor és hol van végrehajtva.

Másik lehetőség, ha a megállítás helyét egy rúd fölé igazítjuk. Lépésben rávezetjük a lovat a rúdra és úgy állítjuk meg, hogy a ló mellső és hátsó labai a rúd két oldalán, a rúd maga pedig a ló hasa alatt legyen. Itt a nehezítést nem csak az adja, hogy be kell tájolni, hová essen a rúd, hanem az is, hogy a ló a rúd átlépésekor nagyobb lendületet vesz magán és így egy ilyen nagyobb és dinamikusabb mozdulatból kérjük a megállást.

Kontroll-feladat továbbá, ha két rudat leteszünk a földre egymással párhuzamosan és viszonylag kis távolságra egymástól, és ezek között kérjük a megállítást. Ez egy könnyebb verzió, hiszen a rudak segítik az egyenes megállást, úgymond vezetik a lovat, és a rudak hossza is a lehetőséget ad a megállítás pontosítására.

Ha színes rudak állnak rendelkezésre, akkor kontrollként az adott színek is segítségünkre lehetnek, azaz: a rúd adott pontján, adott színnél kérjük az áthaladást vagy épp a megállást.

A kontroll-feladatok a józan ész és balesetbiztonság határain belül szinte határok nélkül kitalálhatóak és teljesíthetőek. Így még színesebbé és élvezhetőbbé válik a lóval való munka. És nem mellesleg egy ilyen kisebb mértékű stresszhelyzet rávilágíthat, hogy milyen problémák adódnak még.

Például: a lovas eddig csak síkon, érzésre ugyan, de konkrétan keret nélkül állította meg a lovát. Ha elsőnek készül egy rúd feletti megállítással akkor már szorongva érkezhetsz, hiszen ott motoszkál a gondolat, hogy a ló át ne lépje teljesen, ne ferdüljön el, legyen pontos a feladat stb. Akár a szokottnál nagyobb segítséget ad a kötőféken és a ló elferdül, kidobja a farát és átlép a rúdon. Vagy a ló nem áll meg, ahogy rúd nélkül szokott, hanem szó nélkül továbbhalad.

Ezek mind csak egy ilyen helyzetben hozhatóak ki a lóból (és lovasból), és ezen helytelen mozzanatok korrigálásával halad és fejlődik az adott páros. És nem mellesleg minnél több apró, de ugyanakkor kikökenítő feladatot teljesít a páros, annál biztosabb lesz a helyzetmegoldásuk nagyobb stresszben is. Mert a stresszhelyzetet is fokozatosan érdemes növelni, különben csak negatív hatásai lesznek. És mint tudjuk, csak stresszben mutatkozik meg a valódi kapcsolat.

Írta: Tászler Melinda

Facebook: [Szabadidomítás-Filozófia a lovaglásban](#)

Fotó: Mráz Edina

Díjugratás

Hajnalcsillag órák óta megbűvölten állt a kerítésnél és figyelte az ugróedzéseket. Csodálattal töltötte el, ahogyan a lovak lovasaikkal együtt egyre magasabb és magasabb akadályokat ugranak át. Látott már sok edzést, tudta, hogy mi az a nagy kör, kis kör, rövid vágta és ugrásváltás, de díjugratást most látott először. A lovasok meghatározott sorrendben álló akadályok fölött ugrottak át. Hajnalcsillag már azt sem értette, hogyan lehet megjegyezni az akadályok sorrendjét, azt meg végképp nem, hogy miként lehet ennyire magasra ugrani. A lovak szinte repültek, mintha szárnyuk nőtt volna. A kiscsikó ámulata nőttön-nőtt, ahogy az edző egyre magasabbra és magasabbra emelte a rudakat. Összeszorított fogakkal szurkolt, hogy senki ne verje le az akadályokat, hiszen, akkor a lovak megütik a lábukat, s az biztosan fáj nekik. Hajnalcsillag azt sem értette, miért kell egyáltalán ugrani. Sokkal egyszerűbb sétálgatni a földön.

Amikor Leon leverte az egyik akadályt, Hajnalcsillag ijedten felnyerített, s mindenképpen be akart jutni a pályára, hogy segítsen barátján. Leon tapasztalt versenyló volt, bátor, büszke, igazi győztes alkat. Hajnalcsillag nagyon szerette, sokat tanult tőle. Gyakran vágtaztak együtt a mezőn, Leon tanította meg Hajnalcsillagot arra, hogyan kell átugrani a kidőlt fákat, keskenyebb patakokat.

A kiscsikó fel-alá futkosott a kerítés mellett, szeretett volna Leonhoz futni, hogy elmondja, nem baj, ha leveri az akadályokat, hiszen mindenkinek lehet rossz napja, s ő, vagyis Hajnalcsillag pontosan tudja, hogy Leon a legnagyobb versenyző széles e világon.

- Ne aggódj, Hajnalcsillag – lépett hozzá Beni – minden rendben van. Leon most edz a következő versenyre.

Hajnalcsillag tanácstalanul rázta a fejét.

- Nézd! – mutatott Beni a pályára, miközben lágyan simogatta Hajnalcsillag fejét. Leon díjugrató versenyre készül Péterrel. A versenyen hasonló pályát fog bejárni, mint amit itt látunk most. Általában 8-13 akadályt állítanak fel, amit meghatározott sorrendben kell teljesíteniük a lovaknak. Egyetlen akadályt sem szabad kihagyniuk. Az akadályok nincsenek rögzítve, mozgathatóak, így ha le is verik azokat a lovak, nem ütik meg a lábukat, nem fáj nekik. Többnyire rudakat kell átugrani, de előfordul olyan pálya is, ahol palánkok és vizes árkok képezik az akadályt.

A vizesárok szóra Hajnalcsillag tiltakozóan rázta a fejét.

- Nem szereted a vizet, igaz? – nevetett Beni. Itt nálunk a lovardában nincsenek vizes árkok, ne félj.

Amikor felnősz, te is pont olyan ügyes leszel, mint Leon. Sőt! Lehet, hogy

még sokkal magasabbra ugrasz majd, mint ő. Tudod, a versenyzés izgalmas dolog. Olyan, mintha kergetőznél a réten a barátaiddal, csak itt ugrani is kell. Hajnalcsillag büszkén kihúzta magát, s ragyogó szemel nézett Benire.

- Eszembe jutott valami – kiáltott fel Beni! Gyere, játszunk díjugrató versenyt! Te is, én is versenyzők leszünk, s átugrunk minden akadályt. Van kedved hozzá?

Hajnalcsillag boldogan táncolta körül Benit.

- Hogy van-e kedvem? Hogyne lenne kedvem! – gondolta, s vidáman nyertett.

Amikor Leon befejezte az edzést, Beni Péterrel együtt felállította maguknak az új pályát. Az akadályokat alacsonyra tették, hogy Beni is könnyedén át tudja ugrani azokat. Amikor elkészültek, Beni Hajnalcsillaggal együtt nekivágott a pályának. Elöl futott Beni, utána a kiscsikó. Amikor egy-egy akadály elé értek, gyorsítottak kicsit, majd átugrották az akadályt. Utána lassítottak, rendezték mozgásukat, majd célba vették a következő akadályt. A következő körben aztán Hajnalcsillag futott elöl, Beni pedig követte a kiscsikót.

Ezután picit feljebb emelték az akadályokat, s megpróbálták így is átugrani a magasságokat. Újra és újra nekiveselkedtek a pályának, s egyre ügyesebben, bátrabban ugrották át a rudakat. Vidáman telt a délután, nagyon jól érezték magukat.

- Nos? – kérdezte Beni Hajnalcsillagot, amikor kifáradva leheveredtek a friss szénába. Tetszik a díjugratás?

Hajnalcsillag boldogan fektette fejét a kisiú ölébe, s elégedetten sóhajtott.

- Én is így gondolom – simogatta meg a kiscsikót Beni. Te leszel a leghíresebb díjugrató ló a világon, én pedig a leghíresebb díjugrató lovas.

Beni becsukta a szemét, s elképzelte, ahogy átveszi a díjugrató világbajnokságon az aranyérmet Hajnalcsillaggal együtt.

- Híresek leszünk – gondolta. Nagyon híresek.

Daimond

Mesekönyvet készítünk kórházban gyógyuló beteg gyerekeknek, gyógyító lovas mesékkel, és sok-sok szeretettel!

Szívesen bekapcsolódnál és segítenél?

ÍRJ TE IS MESÉT!

A legszebb meséket nyomtatott formában eljuttatjuk egy-egy kórház gyermekeinek, ha összegyűlik megfelelő mennyiségben.

Arra kérünk, mindenképpen írd oda a nevedet is a mese alá, hogy tudják, hogy Te küldöd!

És ha egy kedves üzenetet is írsz a meséhez, biztosan nagyon fog örülni neki az, aki kapja!

Formai követelmények:

- word dokumentum
- Times New Roman 12-es betűméret
- 2,5-es margók
- 1 oldal

Ide küldheted: lovasnemzetplusz@gmail.com

Ha esetleg nem lenne ihleted, segíthet Papp Ágnes panna gyönyörű rajza.

Szóllós Judit

A beküldött mesékből a Junior lapjaiba is válogatunk. Ne csüggedj!
Ha a meséd nem került be a mostani számba, lehet, hogy a
következőben már olvashatod!

Élet a Hortobágyon

Sziasztok! Szellő vagyok a hortobágyi ménesből. Barna – szaknyelven pej – színű vagyok, fekete sörénnyel. Itt mifelénk elég izgalmas az élet. Néha csendes, nyugalmas, máskor pedig kalandok várnak ránk. Sokszor úgy érzem nincs is jobb dolog a végtelen pusztán való vágtazásnál, amikor a sörényem csak úgy lobog a szélben és úgy érzem magam, mint aki repül. Sokszor versenyzünk is a ménes többi tagjával, hogy ki a leggyorsabb. Én már kétszer nyertem. Néha nehéz eldönteni, hogy ki nyert, de általában sikerül.

Nem olyan régen új családtag érkezett a ménesbe. Kincsnek – aki egyébként jó barátom – kiscsikója született. Nagyon aranyos, pej színű csikó. Szélvésznek hívják, mert születése után nem sokkal már olyan gyors volt, mint a szélvész. Nyáron sok ember jön megnézni minket. Kincs – aki

egyébként nagyon okos is – azt mondta egyszer, hogy nagyon híresek vagyunk, Magyarországon legalábbis. Mindenhonnan jönnek az emberek és csak néznek minket. Mi meg csak legelészünk, látszólag nyugodtan.

Engem néha zavar, hogy figyelnek minket, főleg ha engem. Kincs mindig csak azt mondja, hogy majd megszokom – ugyanis ő idősebb nálam –, én viszont nem így gondolom. Legutoljára például jött egy kislány és egy kislány. Ahogy közelebb értek elkezdtek ugrálni, rohángálni, hadonászni a kezükkel. Ez nekem korántsem tetszett, de nem szóltam. A szüleik távolabb álltak és egymással beszélgettek. A ménesfelelős pedig nem tudom hol volt. Aztán egyszer csak Szélvész – akit ez zavart – előre ment a gyerekekhez és elkezdett felágaskodni. Értésükre akarta adni, hogy ez a lárma itt nem helyénvaló. A két gyerek viszont tudomást sem vett a

próbálkozásról, hanem elkezdtek nevetni és csúfolódni.

Ha jobban ismertek minket, lovakat akkor biztos jobban megértitek, amit most mondani fogok. Mi – akár hiszitek, akár nem – értjük az emberek beszé-

dét, testmozgását. Azt nem mondanám, hogy teljes mértékben, de többé-kevésbé igen. Így lehetett az is, hogy Szélvész annyira elszomorodott. Hallotta a csúfolódást, a nevetést és teljesen elcsüggedt. Ahogyan nektek, úgy nekünk is fáj, ha valaki kicsúfol és kinevet minket.

Talán ez volt az első alkalom, hogy valami igazán szomorú dolog történt Szélvésszel. Ha még ez se lenne elég, a kiscsikó éppen visszaindult, talán, hogy sírjon egy kicsit, amikor a kisfiú felemelt egy kavicsot. Én ekkor nem bírtam tovább. Eddig figyelemmel kísértem a történéseket, de tudtam, hogy közbe kell lépnem. Ha valóban azt akarja csinálni a fiú, amire én gondolok, akkor az elég fájdalmas lenne. Elindultam vágóban a két gyerek felé. Amikor megláttak, nagyon megijedhettek, mert visítva – szó szerint – elrohantak a szüleikhez. A szülők értetlenül néztek – minden bizonnyal mit sem tudtak gyerekeik „csínytevéséről” – és amint lehetett tovább álltak a megszeppent gyerekekkel.

Szélvészt megpróbáltam megvigasztalni Kinccsel együtt is, de nem nagyon sikerült. Csak az hozott neki megnyugvást, amikor egy másik család jött. Egy kislány és két kisfiú a szüleikkel. Ők nagyon aranyosak voltak, Szélvész nekik még azt is megengedte, hogy megsimogassák.

Talán nem is olyan rosszak az emberek – jegyezte meg ezután – főleg a gyerekek. Én is így vagyok ezzel. Mindig óvatosnak kell lenni. Ha esetleg valamikor találkozol lovakkal – vagy akár csak állatokkal – sose feledd el: mi is érzünk, gondolkodunk, értünk és közölünk sokan érzékenyek vagyunk, a zajra, lármára is.

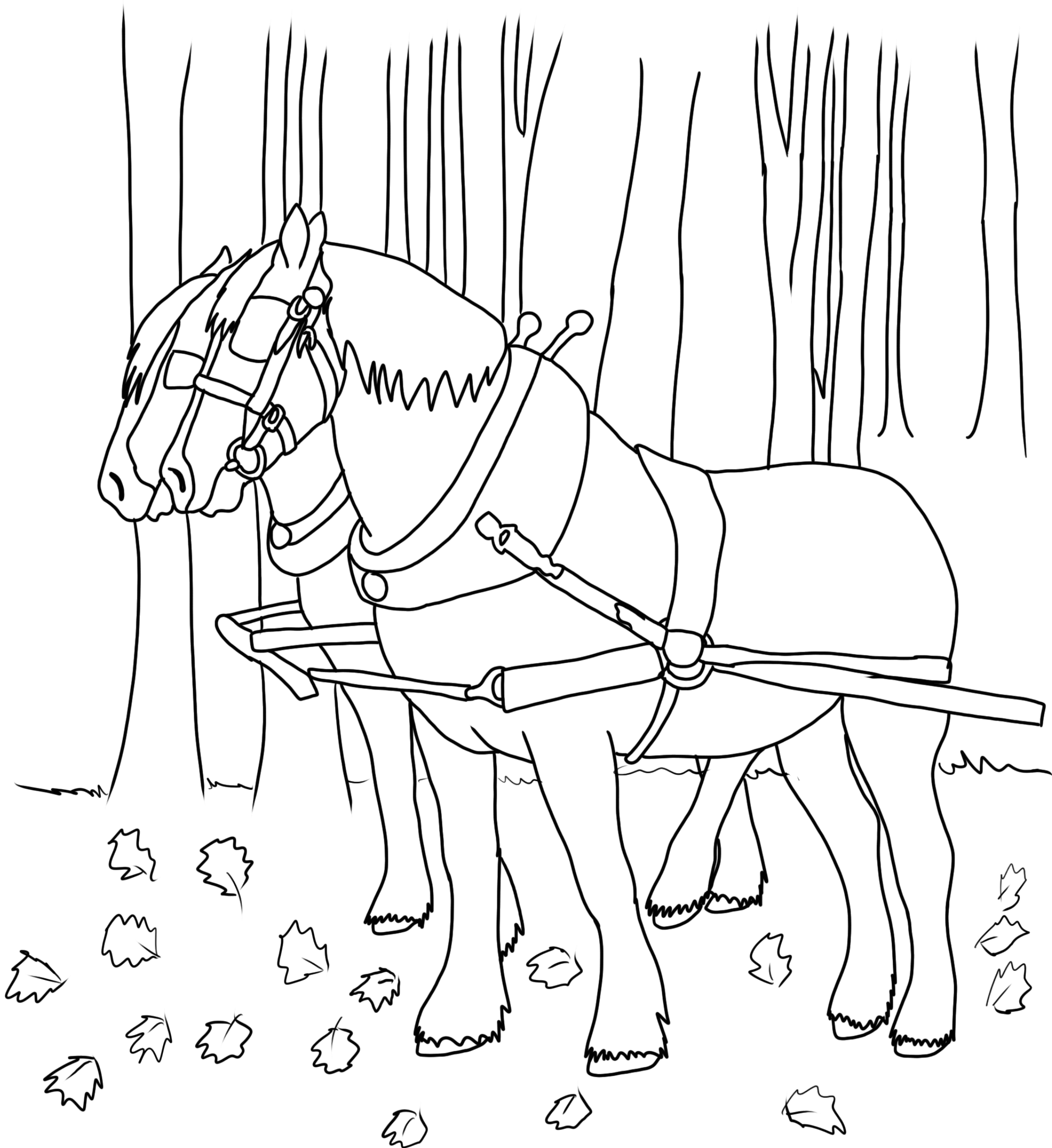
Ha esetleg erre, Hortobágy felé jársz és kedvesen és rendesen viselkedsz, akkor biztos te is megsimogathatod Szélvészt vagy akár Kincset, de még engem is.

Bolla Dorina Jada

Illusztráció: Andorkó Ált Alexandra

Nyomtasd ki ezt az oldalt és színezz!

FENYVES TANYA

ÍRTA ÉS RAJZOLTA: SZAKÁCS NÓRI

Mikor lesz már vége ennek az órának... Alig várom, hogy kimehessünk a lovakhoz.

ÁUUU! EZ MEG KI VOLT?!

Elég az álmodozásból! Kicsöngettek! Irány a TANYA! Péter amúgyis említett valami meglepetést!

Oké, de ehhez muszáj volt fejbe dobni?!

Ármin..megfojtassz..

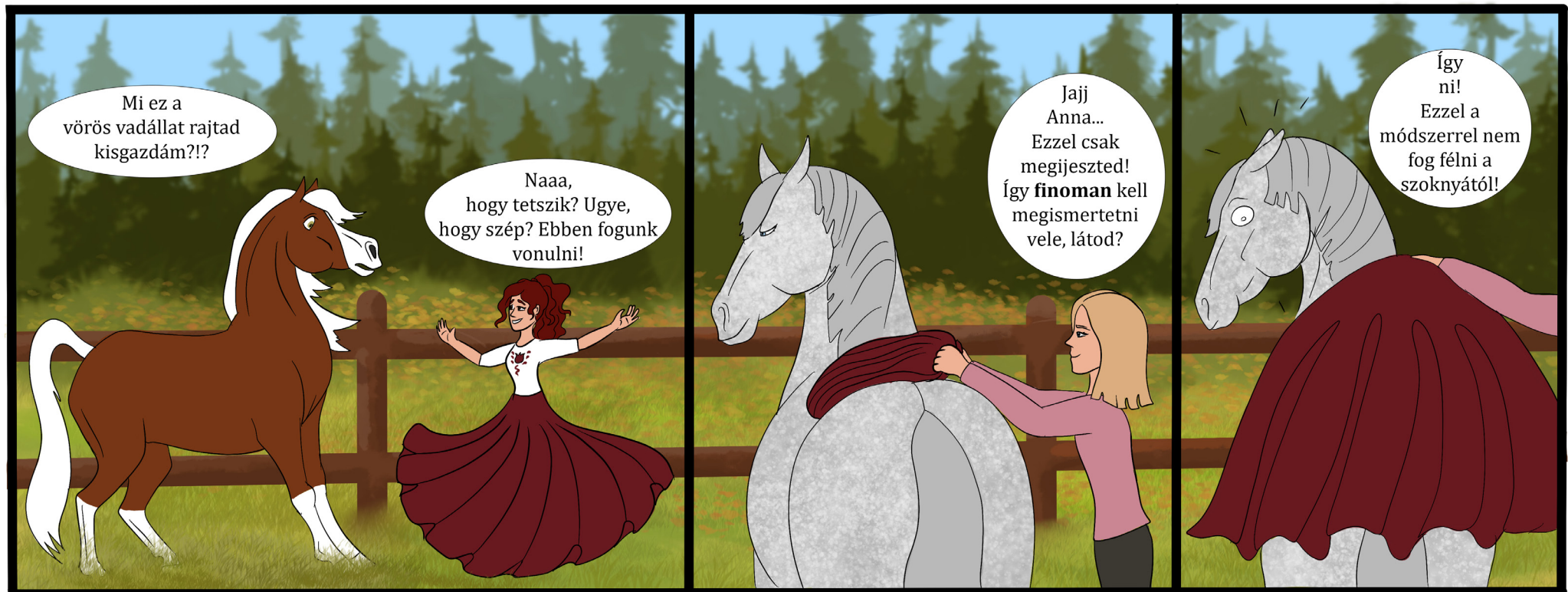
Lányok és Ármin, készüljtek mert a hétvégén a Fenyves Tanya először csatlakozik a szüreti felvonuláshoz!

Ezaaz! Végre lovagolhatunk azokban a szép szoknyákban!

Szia Anya!.... Szüreti lesz a hétvégén, kérek egy kék szoknyát! Igen, a legszebbet!

Ármin, neked meg kell tanulni addigra a karikás ostorral bánni! Nem nehéz! Én a te korodbán már kettővel tudtam egyszerre!

Aha...Oké...Persze, tők egyszerű...

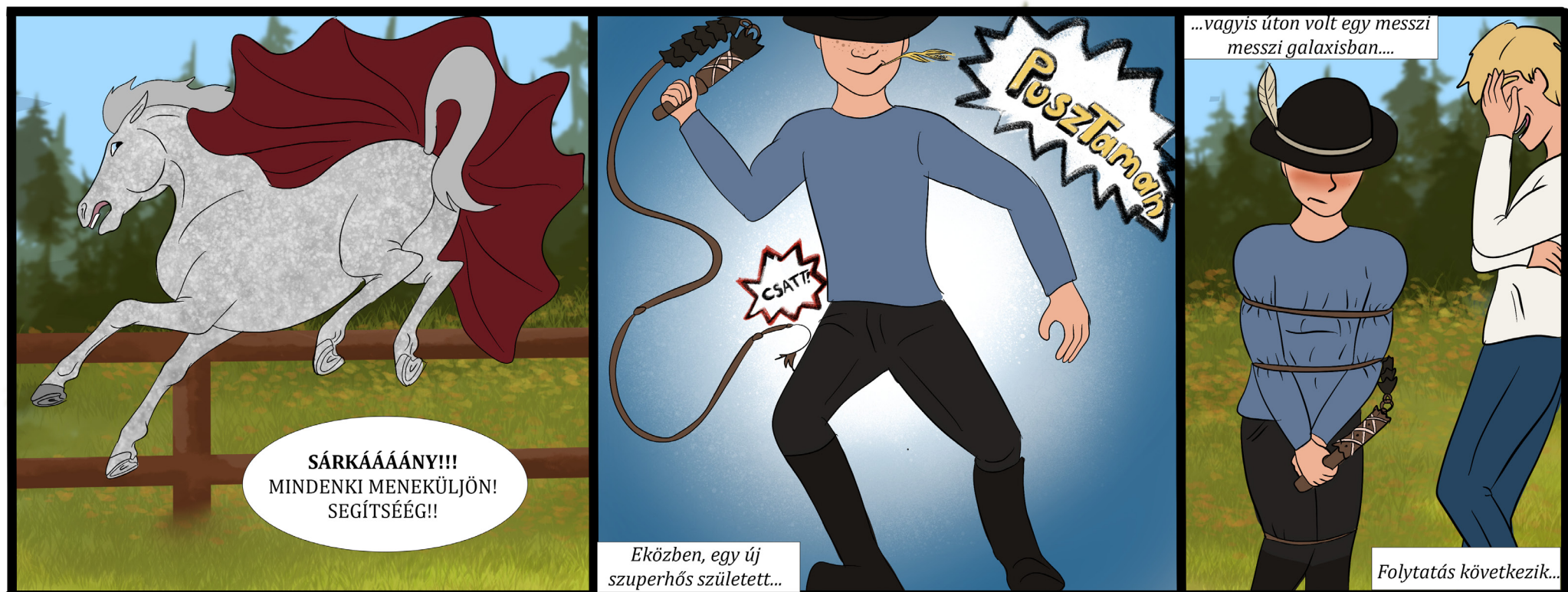

Mi ez a vörös vadállat rajtad kisgздám?!?

Naaa, hogy tetszik? Ugye, hogy szép? Ebben fogunk vonulni!

Jajj Anna... Ezzel csak megijeszted! Így finoman kell megismertetni vele, látod?

Így ni! Ezzel a módszerrel nem fog félni a szoknyától!

SÁRKÁÁÁÁNY!!! MINDENKI MENEKÜLJÖN! SEGÍTSÉG!!

POSZTAMON!

CSATTA!

...vagyis úton volt egy messzi messzi galaxisban....

Eközben, egy új superhős született...

Folytatás következik...

The tenth story, where Anna finds a new role...

“You are here with us for a month now, but no one looks for you. - Anna looks at the puppy. I hope my parents allow you to stay with us. Well, what should be your name? Every time I look at you, I always remember winter and playing in the snow. I name you Snowball. Do you like it? The puppy approves with two little barks. Anna laughs out loud. “All right, then I see that we can agree.” The day flies away quickly and the afternoon is the time for the final decision. Anna, Miracle and Snowball stand in front of Mom and Dad. They wait excitedly and a little fearfully for what they want to say. “We think that if you can take care of Miracle and the puppy as well and perform well at school, he can be our new family member.” Yeeeeesssssss – hugs Anna her parents. Thank you very much, I promise everything. Do you hear Snowball? You can stay here with us!!!

Vocabulary:

tenth – tizedik

role – szerep

here – itt

us – mi

look(ing) for someone – keresni valakit

look at someone/something – ránézni valakire/valamire

allow – megenged

should – kellene

well – jól van

every time – minden alkalommal/mindig

winter – tél

snow – hó

snowball – hógolyó

approve – helyesel/hozzájárul

bark – ugat

laughs out loud – hangosan felnevet

agree – egyetért

afternoon – délután

final – végleges

decision – döntés

stand – áll

in front of – előtt

mom – anya

dad – apa

excitedly – izgatottan

and – és

fearfully – félve

take care – gondoskodni

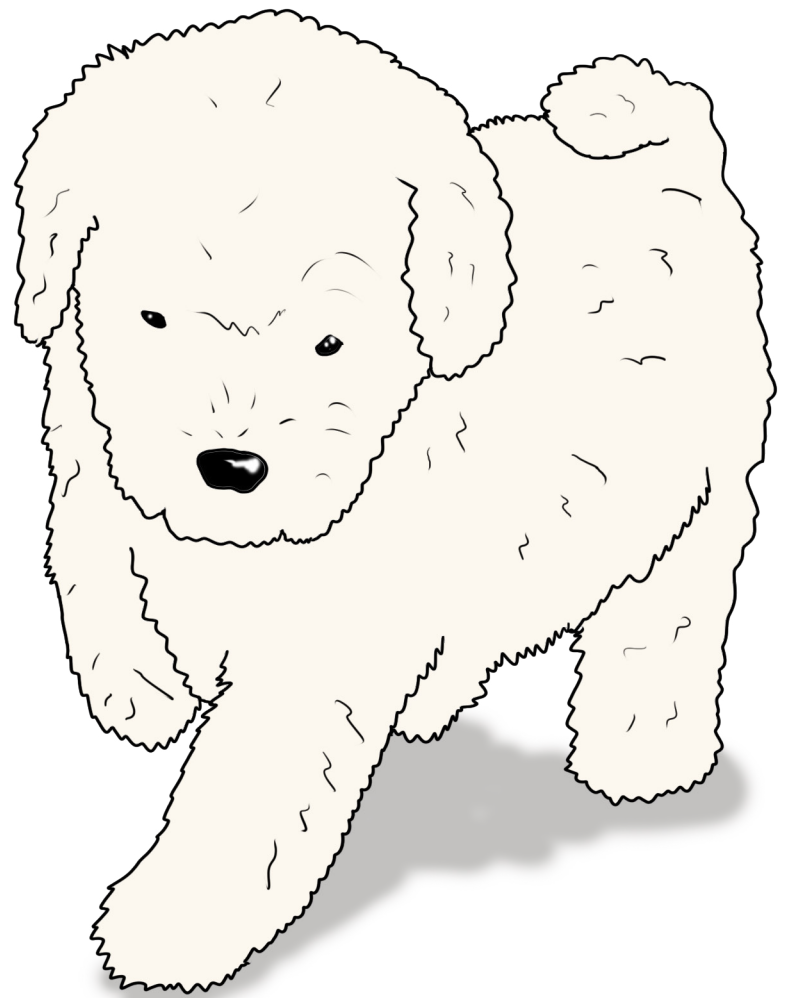
as well – is/ugyanakkor

perform – teljesít/előad

family member – családtag

hug – ölel

promise – megígér

*A nyelvleckéket
Czárth Zsófiának
köszönhetitek*

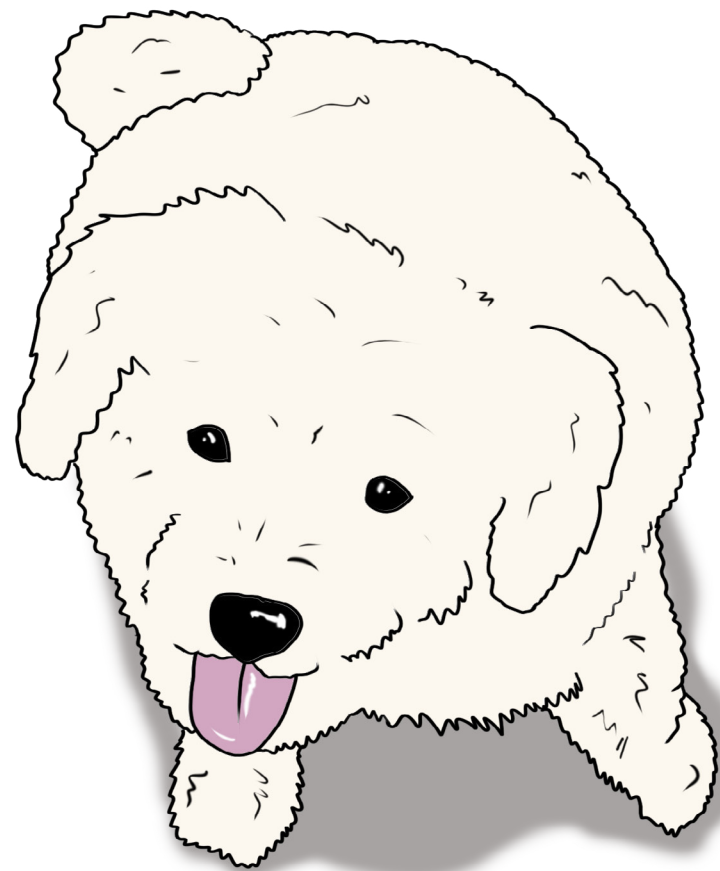

Die zehnte Geschichte, in der Anna eine neue Rolle findet...

“Du bist seit einem Monat hier bei uns, aber niemand guckt für dich. - Anna sieht den Welpen an. Ich hoffe, meine Eltern erlauben dir, bei uns zu bleiben. Aber wie soll ich dir heißen? Jedes Mal, wenn ich dich ansehe, erinnere ich mich immer an Winter und haben Spaß im Schnee. Ich nenne dich als Schneeball. Gefällt es dir? Der Welpen stimmt mit zwei Bellen zu. Anna lacht laut. Alles klar, dann sehe ich, dass wir können uns einverstanden.” Der Tag verfliegt schnell und der Nachmittag ist die Zeit für die endgültige Entscheidung. Anna, Wunder und Schneeball stehen vor Mutti und Vati. Sie warten aufgeregt und ein wenig ängstlich auf das, was sie sagen wollen. “Wir denken, dass das neue Familienmitglied bei uns bleiben können, wenn du dich um Wunder und den Welpen kümmern und gute Leistungen in der Schule erbringen können.” Jaaaaaa – kuscheln Anna ihre Eltern. Vielen Dank, ich verspreche alles. Hörst du Schneeball? Du bleibst hier bei uns!!!

Wörter:

zehnte – tizedik
 die Rolle – szerep
 hier – itt
 uns – mi
 gucken für jemand – keresni valakit
 ansehen – ránézni valakire/valamire
 erlauben – megenged
 soll – kellene
 alles klar – jól van/minden világos
 jedes Mal – minden alkalommal/min-
 dig
 der Winter – tél
 der Schnee – hó
 der Schneeball – hógolyó
 zustimmen – helyesel/hozzájárul
 bellen – ugat
 lacht laut – hangosan felnevet
 einverstanden – egyetért
 der Nachmittag – délután
 endgültig – végleges
 die Entscheidung – döntés
 stehen – áll
 vor – előtt
 die Mutter/Mutti – anya/anyu
 der Vater/Vati – apa/apu
 aufgeregt – izgatottan

und – és
 ängstlich – félve
 kümmern + um – gondoskodni
 gute Leistungen in der Schule
 erbringen – jó jegyeket szerezni az is-
 kolában
 das Familienmitglied – családtag
 kuscheln – (magához) ölel
 versprechen – megígér

A játékhoz hívd segítségül Tóth Betti októberi cikkét a Lovas Nemzetből!

*Mi szükséges a lóval való együttműködéshez?
Válaszd ki a megfelelő alapköveket (4 db)!*

Értjük a ló viselkedési sajátosságait.

Határozott bánásmódot választunk.

Figyelembe vesszük a ló viselkedési sajátosságait.

Engedékenyek vagyunk a lóval.

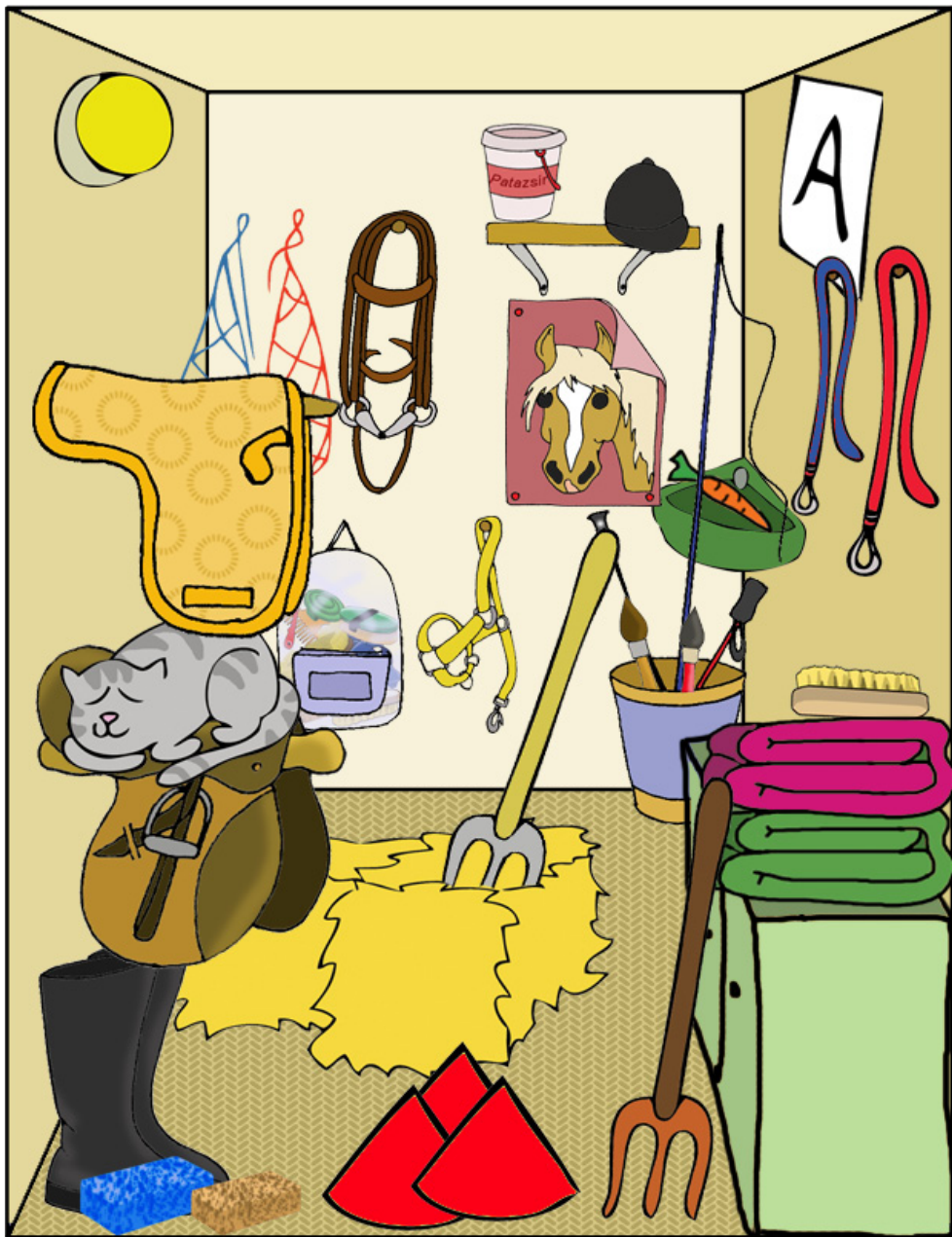
Megváltoztatjuk a ló viselkedési sajátosságait.

Következetesek vagyunk a lóval.

Félelmet keltünk a lóban, hogy mi legyünk a vezetőik.

Azonos dolgok

Találd meg a három azonos tárgyat a két képen!

GESZTENYE PEJKÓ

Kellékek: fogpiszkáló és néhány gesztenye

Az ősz az egyik legjobb évszak arra, hogy mindenféle szép, természetes dolgot gyűjtsünk a környezetünkből. Színes falevelek ezrei pompáznak, makk, mogyoró, gesztenye, dió hullik a fákról, gallyakat dob le magáról a fácska, hogy felkészüljön a télre. Gyűjts néhányat ezekből, és alkoss csodákat!

A képen a ló testét és fejét készítettem gesztenyéből, a fülét, farkát, lábait és nyakát pedig fogpiszkálóból. De tudod mit? Legyél kreatív! Alkoss falevelekből lófarkat! Készíts sörényt szénából!

Neked milyen ötleted van még? Küldd el nekünk!

Roflics Fanni

Mutasd meg nekünk az elkészült műved!
Küldd el az alkotásodról készült képet az INSTÁN!
[juniorlovasnemzet](#)

Alkosd meg minden hónapban a youtube csatornánkon található videó alapján a rajzodat!

Fontos tudnivalók:

* Mindig az adott hónap videója alapján dolgozz!

Az októberi videó:

<https://youtu.be/qBOKkT4fkWI>

- * Tisztán látható, éles rajzokat fogadunk el, melyek fájl méretei minimum 1 MB (egy megabájt).
- * Kizárólag a kiírásnak megfelelő pályázatok kerülnek bírálatra, az ettől eltérőek nem vesznek részt a játékban.
- * A játékban korosztálytól függetlenül pályázhatsz.
- * Pályázatod fájlneve: saját_neved_korod, pl: Pejko Fruzsina pályázata, aki 16 éves: pejkó_fruzsina_16.jpg
- * Egy hónapban maximum egy pályázattal indulhatsz.
- * Az alkotásodat felhasználhatjuk illusztrációként az újságban, honlapon és a facebook oldalon is.
- * Cím: lovasnemzetplusz@gmail.com

A legügyesebb rajzokat díjazzuk!

Tárgyi jutalmat kapnak azok az alkotók, akiket a zsűri kiválaszt.
Maximum 2 pályázó/hónap.

Pálinkás Petra (9)

Beküldött rajzok

Itt láthatjátok azokat a rajzokat, amelyek lődösték egymást az első helyekért.

Százvai Nádja (7)

Andorkó Alt
Alexandra (4)

Bolla Dorina
Jada (15)

Zátonyi Tünde (50)

Karancsi Éva
Mária (12)

Ráski Lili (11)

Gyutai Zsóka (11)

Címlapon: Szakács Nóri rajza

Játék megfejtések:

Lószőr, ég, amelyik nem kap, visszhang, szivacs

ISSN: 2061-4276

Főszerkesztő: Roflics Fanni

Szerzők: Bányavölgyi Donáta, Bozó Zsuzsanna (Daimond), Csikós Boglárka, Czárth Zsófia Csenge, Sárvári Evelin, Szakács Nóri, Szöllős Judit, Tászler Melinda, Timár Krisztina, Tombor Mónika, Tóth Betti, Zengő Nyíl Történelmi Íjász Iskola

Főmunkatárs: Király Éva

Kiadó: Nemzeti Lovaskör, egyesület a lovas nemzetért

Kiadó székhelye: 8915 Nemesrádó, Petőfi köz 5.

Kiadásért felelős személy: Roflics Fanni

Megjelenik: havonta, ingyenes, letölthető pdf formátumban

Elérhetőségek

Honlap: lovasnemzet.hu

E-mail: lovasnemzetplusz@gmail.com

Facebook: [Junior Lovas Nemzet](https://www.facebook.com/JuniorLovasNemzet)

Instagram: [juniorlovasnemzet](https://www.instagram.com/juniorlovasnemzet)

Telefon: 20/449-86-96

Junior Lovas Nemzet